

Відчутти втілений Божий дотик

Будьте моїми руками

Коли я була хрещена, священник мовив: “Щоб підносила руки свої до святині і чинила правду на всякий час і благословила Господа.”

Це третя неділя нашого Велико-постного паломництва. Минулого тижня ми звернули увагу на те щоби ходити стежками Христа—свідомо доторкати землю. Але наші руки найбільш пов’язані з почуттям дотику.

КОВИД спричинив у нас загострену свідомість почуття дотику. В непередбачені способи відібрано від нас можливість дотикатися та водночас ми боїмося дотику. Чим ближче ми приходимо до когось тим більш можливо розмноження вірусу; але без фізичного дотику ми ослабляємо психічно і фізично. Немовлята котрим бракує людський дотик не розвиваються і не виробляють відчуття емпатії. Дотик творить нашу людськість. Однак дотик може бути руйнівним як і життєдайним. Ми можемо рішати який буде наш дотик, але перше мусимо усвідомити як глибоко і широко значним воно є.

Зверни увагу на свої руки. Міцно разом потрїть долоні а тоді потримайте їх близько один одного, долоня до долоні; чи відчуваєте силу енергії між ними?

Наше почуття дотику доказує нам нашу співзалежність як Боже сотворіння. Ми сильно співзалежні один з одним, з природним середовищем, зі всім сотворінням, що не пізнаємо наскільки наш дотик впливає на нас і на наш світ. Наша співзалежність означає, що коли рїшаємо просягати руки комусь, важливість цього дотику також і залежне від реакції до нього. Коли твої руки беруть мої, я відчуваю твій дотик, як і ти мій. Чи є різниця між почуттям а самим дотиком? Коли знаю що існує любов між нами, чи можу пізнати де точно моя любов доторкає твою? Наша потреба дотику така сама сильна як потреба любови. І так можемо розуміти як Бог, котрий є Любов, є відчутним через наше почуття дотику.

Ми учасниками спільного пандемічного тужіння за можливістю доторкнутися один до одного, обняти своїх рідних і близьких або навіть тільки подати один одному руку. Кому я “простягнула руку” в цьому часі?

Як я користуюся своїми руками? Не тільки очищати і дезінфікувати, але звернутися до когось. Чи я відкрита другим котрі може мене потребують? Коли можливо, чи я звертаюся з лагідністю і добротою? Чи я відповідаю на доброту других?

Сьогодні, в який спосіб я когось доторкнула? Чи я дозволила щоби інші доторкнули мене? Чи я відкрилася до теплого привітання, усмішки чи милого почину чужої людини на вулиці? Непомітно, але як ти поводишся в житті впливає на других—чи вони близько чи далеко. Чи можеш уявити приклади? Чи коли відчув як фізична обійма втихомирила затривоження чи зменшила біль? Ми потребуємо людський дотик щоби бути цілими—щоби відчутти втілений Божий дотик.

Дотикати це універсальна людська потреба а людська здібність дотикати других без фізичної близькості свідчить нашу пов’язаність з Богом. Воно свідчить тому що ми повязані, незважаючи на те що так часто ми підкреслюємо наші різниці: кольор шкіри, культури, віровизнання, тощо.

Коли будеш на дворі поруш рукою стовбур дерева; або може поруш весняну цвітку котра вже відкрилася. Відчуй свою пов’язаність. Ми можемо відчутти цей зв’язок коли гладимо якусь тварину. Ми члени Божественного тіла—Триєдина спільнота без перестанку простягає нам руку, хоче доторкнути всіх, всіх обєднати в Божественній обіймі.

“Піднесіть руки ваші що небес.” Відчувайте ЛЮБОВ.

Цього тижня в наші парафії:

НИНІ: після Літургії панахида за +Юрія Кузьмюк (перша річниця)

середа, 7.04.2021-Благовіщення: 10-а рано Божественна св. Літургія (буде передано на YOUTUBE)

п’ятниця, 9.04.2021: 6-а веч. Літургія напередосвячених дарів (буде передано на YOUTUBE)

Задля обставин КОВИДу якщо бажаєте приступати до св. сповіді прошу прямо домовитися з о.Мирославом.

Пожертви:

28-го березня: Звичайні: \$2320.

Квіти до Божого Гробу: \$10.

Щиро дякуємо за вашу щирість!

ВІТАЄМО З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ:

Надя Вегерак (5-го), Юрій Сидорчак і Джуліана Файфер (6-го), і Данута Филип і Оріся Сорока (7-го).

Многая літа!

To feel the embodied touch of God

At my Baptism, anointing my hands, the priest said: “May you lift your hands to the heavens, doing what is good and blessing the Lord.”

This Sunday we begin the 3rd week of pilgrimage through Great Lent. We last focused on walking in Christ’s steps—mindful of our feet touching the earth. However, it’s our hands that we link most with our sense of touch.

COVID has created a heightened awareness of touch in all of us. We are deprived of touch in unprecedented ways while at the same time we’ve developed a fear of it. In the proximity of touch, the virus multiplies; in its absence we wither mentally and physically. Infants deprived of touch do not thrive or develop empathy. In short, touch makes us human. Yet touch can be as destructive as it is life-giving. We are able to choose how we touch others, but we must first be aware of how profound and far reaching our touch is.

Focus on your hands. Rub your palms together vigorously and then hold them just slightly apart, palm to palm: can you feel the cushion of energy between them?

Our sense of touch speaks to our interdependence as God’s creatures. We are so interconnected with each other, with the environment, with all creation, that we do not fathom how our touch affects us and the world around us. We can choose how we extend our hands to others, but our human interconnection means that the significance of our touch also relies on a response. When your hand grasps mine, I feel your touch, as you do mine. Is there a difference between feeling and touching? Knowing there is love between us, do we know where my love intersects with yours? Our human need for touch is as powerful as our need for love. In this way we can understand how God, who is Love, can be tangibly present to us—through our sense of touch.

Our language catches this numinous sense of touch in its interplay of concrete and metaphorical usage: “I’ll be *in touch!*”

There is a collective pandemic longing for encounters of touch, from hugging loved ones to simple handshakes with strangers. How have I been “in touch” during this time of COVID?

How do I use my hands? Beyond the scrubbing and disinfecting, do I reach out to others? Am I open to others who would help me or would need me? When it’s possible, do I use physical touch with care and kindness? Do I respond to the kindness of others?

How might I have touched others today? How have I allowed others to touch me? Have I let myself be touched by the warm greeting, smile, or effort of a stranger in the street? Without knowing it, the way we live our life touches others—near and far. Can you think of examples? Has a physical embrace ever calmed your anxiety or reduced your pain. We need loving touch in order to be whole—to feel the embodied touch of God.

Humanity’s universal need for touch and our ability to touch one another without physical presence manifests our oneness in God. It manifests our connection regardless of the way we insist on separating people by colour, culture, creeds, and so on.

When you are outside take the time to put your hands on a tree trunk; perhaps there is a spring flower that you might touch. Let yourself feel the connection. Petting an animal also can convey our bond with creation. We belong to the Divine body—the Trinitarian community that continually reaches out touching everyone and everything in a divine embrace.

“Lift your hands to the heavens.” Feel the LOVE.

This week in our parish:

TODAY: After Divine Liturgy +George Kuzmiuk (1st anniversary)
Wednesday, April 7, 2021—Feast of the Annunciation: 10 a.m. Divine Liturgy (live streamed)
Friday, April 9, 2021: 6 p.m. Liturgy of the Presanctified Gifts (live streamed)
If anyone wishes to approach the sacrament of reconciliation please see Father to book a time

Donations: March 28: Regular: \$2320. Flowers for the Lord’s Tomb: \$10.
Thank you for your kind donations!

Birthday greetings to:

Nadia Wegierak (5th), Jerzy Sydorczak and Juliana Pfeiffer (6th), and Filip Danuta and Orysia Soroka (7th) .
MNOHAYA LITA!